

Magazin

Otac Zijad Sipović nakon smrti sina: Laž je da nisam brinuo o Muhamedu, ovo je moja istina...

Prije 1 sat • Autor H. H. • Komentari

Nakon strašne tragedije koje se sredinom maja dogodila u Mostaru, gdje je tokom panoramskog leta poginulo petoro ljudi, a među njima i Muhamed Sipović, sin poznatog bh. pjevača i sportiste Zijada Sipovića, uslijedila je ogorčena reakcija porodice stradalog mladića koja se obratila CURE.ba portalu zbog istupa u medijima dječakovog biološkog oca. Tim povodom danas je na adresu CURE.ba Portala svoj demant na tvrdnje porodice uputio sam Zijad Sipović, koji prenosimo u cjelosti...

Poštovani,

Obraćam Vam se u vezi Vašeg članka koji je izašao na Vašem portalu, dana 15.05.2017. godine, „Ogorčena porodica poginulog mladića tvrdi: Sipović jeste biološki otac, ali sina nikada nije htio upoznati“, koji je sa neprovjerenim informacijama i gnusnim lažima, koji je objavljen jedan dan poslije avionske tragedije u Mostaru, a četiri dana prije ukopa (dženaze) Sipović Muhameda, a koji je izazvao neopisivu bol biološkom ocu, Zijadu Sipoviću, a posebno njegovoj porodici sa sedmero malodobne djece, od kojih je troje u osjetljivim prelaznim godinama, uzrast 11, 13 i 14 godina, koji su pod neopisivo velikim psihičkim traumama i gdje su izloženi izrugivanjima i ponižavanjima svojih vršnjaka, do čega je dovelo da ne žele da idu u školu, na trening karatea i da nemaju volje za život, te da im se ne živi u porodičnoj kući, odlazeći kod svoje rodbine.

Uz njihovu neobjašnjivu bol, pritisak se prenosi i na četvoro manje djece, te na roditelje gdje je napravljena nerješiva, bezizlazna situacija, u kojoj djeca noćima ne spavaju i gdje su izraženi veliki stresovi, plač djece, a poznato nam je iz medija kako su tragično završavala djeca koja su bila izložena sličnim pritiscima, a čiji roditelji nisu na vrijeme reagovali. S obzirom da ste objavili članak pun neprovjerenih i neistinitih informacija, koji je nanio nepovratnu štetu, obraćam Vam se sa zahtjevom da moj demant, hitno, u cjelosti objavite, inače ću biti primoran da se obratim Vijeću za štampu Bosne i Hercegovine, printanim i elektronskim medijima, Ombudsmenima za ljudska prava i svim relevantnim institucijama, gdje su povrijeđena proceduralna kršenja prava privatnosti o izvještaju lične tragedije.

Po odlasku u Mostar, 14.05.2017. godine, na poziv jednog novinara bh portala, odgovorio sam na pitanje o tragediji da je to moj sin koji se ne zove Harun, kako je bilo prvobitno objavljeno, nego Muhamed, koji ima 20 godina, te da sam pošao na identifikaciju. To je bio sav moj odgovor.

Depo portalu se obratio prof. Veterinarskog fakulteta, Edin Šatrović, muž sestre poginulog Muhameda, što nije istina jer je to njegova polusestra Lejla iz prvog braka njene majke Dženane i oca Sretena Miljkovića, koja ima i sestru Danijelu.

Ja, Sipović Zijad, sam bio u drugoj polovini rata kao slobodan momak u neformalnoj, neobaveznoj ratnoj vezi bez ozbiljnih namjera sa Krkalić Dženanom koja je bila sama, razvedena žena, dok su joj kćerke bile u inostranstvu, gdje se nisam interesovao, niti znao sve detalje njenog prijašnjeg života. Takva veza je bila slična mnogima primjerima prinudno razdvojenih porodica u ratnom periodu. Kada se rodilo dijete, ja sam ga kao čovjek ljudski priznao, dao mu svoje prezime, želeći da budem čist i pred Bogom i pred narodom, pružio mu svoju nježnost, brinuo sam se i borio se za njega, a dotična je forsirala da bude moja vjenčana supruga, što ja ni u kojem slučaju nisam planirao, niti želio brak sa pomenutom osobom.

Sve to je izazvalo jako veliki pritisak, gdje su se poremetili odnosi. Nakon 1,5 godinu, nisam imao drugog izbora nego da se udaljim od svega toga, gdje sam dijete i dalje viđao, ali samo kada je dotičnoj to odgovaralo. Strašno me pogodilo kada je sa svojim neistinama, izmišljotinama i vezama dobila starateljstvo nad djetetom, tako je i svojim samo znanim načinima dobila pasoš za dijete bez moje saglasnosti.

Za vrlo kratko vrijeme, pomenuta je ušla u vezu sa Nevenom Popovićem, te su bez mog znanja i saglasnosti odveli dijete u Mostar, gdje su se preselili i vjenčali. To me je kao čovjeka strašno pogađalo zbog djeteta. Nisam imao izbora, nego da spustim svoj ponos zbog ljubavi prema djetetu i da u ponuđenim uslovima viđam dijete i to opet, kada je dotičnoj to bila volja. 2003. godine sam prvi put zasnovao brak zakonski i šerijatski sa svojom suprugom Šejlom, gdje sam i dalje održavao brigu i vezu sa Muhamedom koliko mi je dotična dozvoljavala.

Brinuo sam se o djetetu i plaćao alimentaciju, vodio sam ga na sva javna mjesta po Sarajevu, Mostaru, na koncerte i utakmice humanih zvijezda, radiju, televiziji, na more i planinu, kod rodbine i prijatelja, gdje je bio simpatično, umiljato dijete, gdje su nas mnogi novinari slikali, a pored toga, trenirao je karate u KK Ippon Sarajevo, a poslije kod mojih prijatelja u KK Student Mostar, što potvrđuju i slike koje ću priložiti.

U velikoj boli, otišao sam u mrtvačnicu da bih identifikovao svog sina, što mogu potvrditi i svjedoci, a postavljam pitanje koja je to institucija, ima li traga usmenog i pismenog, gdje sam ja tražio novčanu nadoknadu štete, jedino ako prof. Šatrović smatra da je mrtvačnica institucija gdje se naplaćuje odšteta pogibije djeteta?! Mišljenja sam da najvećem osuđeniku koji je osuđen na najstrožiju i najdužu kaznu ne bi palo na pamet da se tako ponaša prije ukopa poginulog mladića.

Nije mi jasno zašto sam ja bio tema obraćanja kao običan čovjek u tako teškom momentu gdje je bitniji moj odnos sa djetetom, a u drugi plan je stavljena pogibija Muhameda, ostale djece i pilota koji su doživjeli avionsku nesreću, gdje me strašno pored moje boli još dodatno povrijedilo to što se nije pisalo o velikom bolu roditelja poginule djece, poginulog pilota i njegove porodice. Iza te pozadine ima neki perfidni, osmišljeni plan koji je samo poznat Edinu Šatroviću i pomenutoj porodici.

Interesuje me kako pomenuti može sa par mjeseci braka i ulaska u tu familiju donosti sud i tvrditi šta se dešavalo za 20 godina, gdje uopće nije bio prisutan. Sav demanti je da sam otac sedmoro uzorne djece, sportista i tri karate reprezentativaca BiH, gdje su mnogi tv mediji – Hayat, OBN, TVSA, TV ALFA, AVAZ, AZRA pravili emisije o cijeloj porodici, kako su roditelji, majka Šejla prof. filozofije i sociologije, trener karatea, crni pojas 1. dan, a otac Zijad inženjer, profesor, diplomirani pravnik, bivši reprezentativac ex-Jugoslavije, dva puta vicešampion i šampion, selektor dječije reprezentacije BiH, majstor karatea 6. dan, karate sudija, ispitivač, gdje sam odškolovalao 20.000 mladih sportista, koje sam distancirao od droge, crnih poroka i kriminala, član humanih zvijezda, umjetnik i solista RTVBIH.

Pored svega navedenog nanesena je i velika šteta mom javnom i poslovnom životu.

Sarajevo,

01.06.2017. godine